

ΕΤΟΣ 57ον

31 Μαΐου 2009

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 22 (2922)

ΠΟΙΜΕΝΕΣ ΚΑΙ «ΛΥΚΟΙ ΒΑΡΕΙΣ»

Στό κατά Ίωάννην εὐαγγέλιο ἔχουμε τὴν αὐτομαρτυρία τοῦ Κυρίου ὅτι «ἐγὼ εἰμὶ ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς» (10,14), γιὰ νὰ μᾶς διαβεβαιώσει ὅτι ὁ ἴδιος, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, εἶναι ὁ πνευματικὸς ποιμένας τῶν λογικῶν προβάτων, ἡ κεφαλὴ τῶν πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας. Ἐκεῖνος προνοεῖ γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα, μεριμνᾷ γιὰ τὸ ποίμνιο τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸ τρέφει πνευματικὰ μὲ τὸ ἴδιο του τὸ αἷμα (Πράξ. 20,28).

Ὅμως στὴ μεγάλη εὐθύνη τῆς πρόνοιας τοῦ ποιμνίου ἔκανε συνεργοὺς καὶ τοὺς Ἀποστόλους. Ὅταν τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου ἄρχισε νὰ ἐξαπλώνεται σ' ὅλοκληρο τὸν κόσμον τότε καὶ τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας μεγάλωσε καὶ οἱ Ἀπόστολοι χειροτόνησαν ἐπίσκοπους καὶ τοὺς κατέστησαν πνευματικοὺς ποιμένες στὶς διάφορες τοπικὲς ἐκκλησίες, ὥστε νὰ φροντίζουν τὶς πνευματικὲς ἀνάγκες τῶν πιστῶν (στ. 28).

«Λύκοι βαρεῖς»

Ὡστόσο, ὁ ἀπ. Παῦλος μὲ τὸ προορατικὸ του χάρισμα βλέπει καὶ προειδοποιεῖ τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι θὰ ἐμφανισθοῦν «λύκοι βαρεῖς», δηλ. ἐπικίνδυνα πρόσωπα, ψευδοποιμένες πού δέν θὰ ἠυπηθοῦν τὸ ποίμνιο (Πράξ. 20,29). Θὰ κάνουν τὰ πάντα νὰ ἀπομακρύνουν τοὺς πιστοὺς τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου. Νὰ κυνηγήσουν ὅσους ἀντισταθοῦν καὶ παραμείνουν στὴν ἀλήθεια τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.

Συγκεκριμένα, θὰ εἶναι ἄνθρωποι στερημένοι ἀπὸ τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· θὰ καθοδηγοῦνται ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸ τοῦ ψεύδους, τὸν διάβολο, μὲ σκοπὸ νὰ «καταβροχθίσουν» μέσα στοὺς σκοτάδι τῆς πλάνης τὰ ἀνύποπτα θύματα, τοὺς πιστοὺς. Γεγονὸς πού ἐπεσήμανε καὶ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος λέγοντας ὅτι θὰ εἶναι σάν τοὺς λύκους πού ἀρπάζουν καὶ σκορπίζουν τὰ πρόβατα, δηλ. τοὺς πιστοὺς (Ἰωάν. 10,12). Δέν θὰ ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ποιμνίου, ἀλλὰ γιὰ νὰ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. κ' 16-18, 28-36)

Ὁ Παῦλος ἀποχαιρετᾶ τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐφέσου

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν Ἐφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γάρ, εἰ δυνατόν ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἐφεσον μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς· Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαισάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἕνα ἕκαστον. Καὶ τὰ νῦν παρατίθεται ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. Ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα· αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὔσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐταί. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεῦειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· Μακάριόν ἐστι μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θείσ τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσημίξατο.

κλέψουν, νά θυσιάσουν καὶ νά ὀδηγήσουν στὴν ἀπώλεια τίς ψυχές τῶν πιστῶν καὶ νά ἐδραιώσουν τὴν πλάνη τους (στ. 10).

Πράγματι, φιλοσοφικά συστήματα, ξένες θρησκείες, ἰατροὶ τοῦ σατανᾶ, ἀκόμη καὶ συστήματα ἐξουσίας συνεχῶς προσπάθησαν καὶ προσπαθοῦν νά ὑποσκάψουν τὸ κύρος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ νά θέσουν σέ ἀμφιβολία τὴν πίστη τῶν μελῶν τῆς στό ὄνομα καὶ τῆ θεότητα τοῦ Θεανθρώπου. Καὶ ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού ὑπηρετοῦν αὐτό τὸν σκοπό, σκορπισμένοι μέσα στὴν κοινωνία, στὴν παιδεία, στὰ ἐπαγγέλματα, στοὺς νέους. Δέν ἔχουν τὴ μορφή τοῦ ἡλίου, ἀλλὰ κατασπαράζουν σὰν ἡλίοι τὴν πνευματικὴ ἰκμάδα τῆς πίστεως κάθε ἀγαθοπροαίρετου ἀνθρώπου.

Προβατόσχημοι ἡλίοι

Τὸ χειρότερο ἀπ' ὅλα ὅμως θά εἶναι ὅτι κι ἀπὸ μᾶς τοὺς ἴδιους τοὺς ποιμένες, ἴσως ὁ ἀπόστολος Παῦλος, θά ἐμφανισθοῦν πρόσωπα πού θά διδάσκουν ἀντίθετα μέ τὰ ὅσα δίδαξε ὁ Ἰησοῦς Χριστός καὶ γράφτηκαν στὰ θεόπνευστα Εὐαγγέλια. Θά ἀντιστρέφουν τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ γιὰ νά ὀδηγήσουν στὴν αἵρεση καὶ τὴν πλάνη ὅσοι τοὺς ἀκολουθήσουν, ἐκμεταλλευόμενοι σύμβολα, ὀνόματα, ἀκόμη καὶ τὴ θέση τους, τὸν τίτλο τους, ὅπως ὁ Ἄρειος κι οἱ εἰκονομάχοι, πού ταλαιπώρησαν τὴν Ἐκκλησία. Ἀλλὰ καὶ σύγχρονοι κατ' ὄνομα χρι-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνες τίς ἡμέρες, ὁ Παῦλος εἶχε ἀποφασίσει νά προσπεράσωμεν τὴν Ἔφεσον διὰ νά μὴ χρονοτριβῆσῃ εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἦτο βιαστικός διὰ νά βρῖσκεται εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐάν τοῦ ἦτο δυνατόν, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς. Ἀπὸ τὴν Μίλτην ἔστειλε εἰς τὴν Ἔφεσον καὶ ἐκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. Ὅταν δέ ἦλθαν πρὸς αὐτόν, τοὺς εἶπε, «Προσέχετε λοιπὸν τοὺς ἑαυτοὺς σας καὶ ὀλόκληρον τὸ ποίμνιον, εἰς τὸ ὁποῖον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον σὰς ἐτοποθέτησε ἐπισκόπους, διὰ νά ποιμαίνετε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησε μὲ τὸ δικό του αἷμα. Διότι ξέρω τοῦτο, ὅτι μετὰ τὴν ἀναχώρησίν μου θὰμποῦν μεταξύ σας λύκοι ἄγριοι καὶ δέν θὰ φεισθοῦν τὸ ποίμνιον, καὶ ἀπὸ σὰς τοὺς ἰδίους θὰ ἐγερθοῦν ἄνδρες οἱ ὁποῖοι θὰ διαστρέψουν τὴν ἀλήθειαν διὰ νά παρασύρουν τοὺς μαθητὰς ὥστε νά ἀκολουθήσουν αὐτούς. Διὰ τοῦτο νά εἰσθε ἄγρυπνοι καὶ νά θυμᾶσθε ὅτι, ἐπὶ τριετίαν νύχτα καὶ ἡμέραν, δέν ἔπαυσα νά νοουθετῶ τὸν καθένα ἀπὸ σὰς μὲ δάκρυα. Καὶ τώρα, ἀδελφοί, σὰς ἀφιερώνω εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τὸν λόγον τῆς χάριτός του, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν δύναμιν νά αὐξήσῃ τὴν οἰκοδομὴν σας καὶ νά σὰς δώσῃ κληρονομίαν μεταξύ ὄλων τῶν ἁγιασμένων. Δέν ἐπεθύμησα κανενὸς τὸ χρῆμα ἢ τὸ χρυσάφι ἢ τὸν ρουχισμόν. Ξέρετε σεῖς οἱ ἴδιοι ὅτι τὰς ἀνάγκας τὰς δικὰς μου καὶ τῶν συντρόφων μου ἐξυπηρέτησαν τὰ χέρια μου αὐτά. Σὰς ἔδειξα, μὲ κάθε τρόπον, ὅτι εἶμι μὲ τὸν κόπον τῆς ἐργασίας σας πρέπει νά βοηθᾶτε τοὺς ἀδυνάτους καὶ νά θυμᾶσθε τὰ λόγια τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ πού εἶπε αὐτός ὁ ἴδιος: “Εἶναι εὐτυχέστερον νά δίνῃ κανεὶς παρά νά παίρνῃ”». Καὶ ὅταν εἶπε αὐτά, ἐγονάτισε μὲ ὄλους καὶ προσευχήθηκε.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

στιανοί, αὐτόκλητοι ποιμένες, κοινωνιολόγοι τῆς «κουλιούρας» διδάσκουν τὴν ἀνοχή, τὴν κάλυψη ἢ ἀκόμη καὶ τὴ δικαιολογία τῆς ἁμαρτίας, παρασύροντας καὶ ἄλλλους στὴ διαστροφή τῆς ἀλήθειας.

Ἄληθινοὶ ποιμένες

Καὶ γεννίεται τὸ ἐρώτημα: Πῶς θὰ προφυλαχθοῦν οἱ πιστοί; Στὸ ἐρώτημα αὐτὸ πρῶτος ἀπαντᾷ ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστός, λέγοντας ὅτι «ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα τῶν προβάτων» (Ἰωάν. 10,7). Ὅποιος δηλ. μείνει σταθερὸς στὰ ὅσα δίδαξε ὁ Θεάνθρωπος καὶ δέν παρεκτραπεῖ ἀπὸ τὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου του, ὅχι μόνο θὰ πορεύεται στὴ σωτηρία του, ἀλλῆ καὶ θὰ εἰσέλθῃ μέσα στὴ χάρη καὶ τὸν ἁγιασμό τοῦ Θεοῦ, θὰ γίνῃ ἀληθινὰ χριστοφόρος καὶ θεοφόρος, καὶ θὰ τρέφεται συνεχῶς ἀπὸ τὸν οὐράνιο ἄρτο καὶ τὸ ποτήριον τῆς ζωῆς, πού εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας.

Αὐτὴ τὴ σταθερότητα τῆς πίστεως μᾶς τὴν ἔχουν ἐξασφαλίσει οἱ θεοφόροι Πατέρες, οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν ἁγία ζωὴ τους καὶ τὴ σοφία τους ἔχουν καταγράψει

31 Μαΐου 2009: ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ (ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ)
«Τῶν ἁγίων 318 θεοφόρων πατέρων τῆς Ἀ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (325 μ.Χ.).»

Ἑρμείου μάρτυρος († β΄ αἰ.).

Ἦχος: πλ. β΄ – Ἑωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστ.: Πράξ. κ΄ 16-18, 28-36 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. ιζ΄ 1-13.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 7 Ἰουνίου, Ἡ΄ ἀπό τοῦ Πάσχα (τῆς Πεντηκοστῆς).

Ἀπόστολος: Πράξ. β΄ 1-11 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. ζ΄ 37-52, ν΄ 12.

στήν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας ὄλο τό ἀνόθευτο περιεχόμενο τῆς διδασκαλίας τῶν ἁγίων Προφητῶν καί Ἀποστόλων, καθῶς καί τῶν θείων λόγων τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

Ἀγαπητοί ἀδελφοί, ὅσοι σέβονται τά θεοκάρατα ὄρια τῆς ἱερᾶς παραδόσεως, ἐκεῖνοι ἀποπνέουν τή ζωογόνο χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐκεῖνοι οἱ ποιμένες ἔχουν τή θεία ἐνδειξη τοῦ ἀληθινοῦ καί καθοῦ ποιμένα, οἱ ὁποῖοι ὀδηγοῦν τό ποιμνίό τους στήν ὁδό τοῦ Κυρίου καί στήν ἀνεξάντλητη πηγή τῶν χαρισμάτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Χ. Ν.

Ἀπό τίς νέες ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας
**ΚΩΔΙΞ ΕΙΔΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΤΑΞΕΩΣ
ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΕΘΙΜΟΤΥΠΙΑΣ (Β΄ ἔκδ. πληρεστέρα)**

Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀθήναι 2009, σελ. 932

Παρακολουθήστε στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν ἐκπομπή «**Ὁ πολιτισμός σήμερα**». Εἰδήσεις ἀπό τόν χῶρο τοῦ πολιτισμοῦ, πολιτιστικές προτάσεις, ρεπορτάζ καί ἀφιερῶματα γιά πολιτιστικά θέματα. Μέ τή Δημοσιογράφο Κατερίνα Χουζούρη.
Κάθε Δευτέρα στίς 15:00.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὀμιλεῖ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ**» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm